

SAMOBORSKI LIST

God. XXXIII.

U Samoboru, 15 ozujka 1936

Broj 6

Otkup patronata župne crkve u Samoboru

Na 19. XII 1935 provedena je u trgovačkoj vijećnici rasprava o otkupu patronatskog prava i tereta prema našoj župnoj crkvi. Župna crkva stara je građevina, podignuta g. 1675. Temeljito je bila popravljena i ukusno preuređena god. 1889 i slijedećih godina, a od onda do danas izvađali su se na trošak same župne crkve tek najnužniji popravci. Teško je pitanje i ozbiljna briga, kako da se izvedu sadašnji nužni popravci i kako da se osigura njezino održavanje u budućnosti.

Crkva ne posjeduje nikakova imutka ni novčanog, ni nepokretnog. Redoviti prihodi, jedino milostinja tako su neznatni, da je još danas dužna i da je prava muka smoci sretstva za njezine svakodnevne bogoslužne potrebe.

Patroni župne crkve, koji imaju snositi dužnost održavanja njezinog građevnog stanja, dospjeli su, mora se primati, što uslijed agrarne reforme, što poradi opće gospodarske financijske, napose pak poljoprivredne krize u takav položaj, da i uz dobru volju ne mogu da vrše redovito na vrijeme i u punoj mjeri svoje dužnosti. Može se dogoditi iznenađujuća koja gospodarsko-socijalni potres n. pr. još jedna agrarna reforma, možda radikalnija, koja se ne bi obazirala na kulturne, vjerske ustanove, ili bi položaj patrona doveo još u nepovoljnije stanje, može se dogoditi veća nesreća kao n. pr. od potresa, i crkva

Poezija jednog Ilirskog glazbenika

FERDO WIEZNER-LIVADIĆ SAMOBORSKI*

Nije tome ni sto godina što je revni poštenski nadstojnik u Samoboru ljutito uzviknuo: „Das k. u. k. Postamt kennt keinen Livadić nur einen Wiezner. Der alte illyrische Esel hat sich, oder die Ilyrier ihn in Livadić umgetauft!“

Onda su mnogi svoje mišljenje o Livadiću promijenili, vrijeme im je u tom pomoglo utvrđujući neke činjenice. Ipak opće znanje o Livadiću nije veliko, prosječni intelektualci ga drže jednim od prvih naših glazbenika, čovjekom, koji je prvi pokušao narodno pučki element uvesti u našu muziku, skromnim samoborskim višestrukom i prisnim prijateljima ilirskih prvaka, osobito Oaja. Naprotiv ima vrlo malo ljudi, dapače poznavaoca naše knjižice, kojima bi bio poznat Livadićev literarni rad, njegove dražesne pjesmice prema pučkom uzoru, njegove humorističke i ozbiljne prigodnice i drugo.

Ove su pjesme tek skromno cvijeće koje u velikom šerenilu pjesničkog vrta Ilirskog pokreta gotovo izčezeva i ne može se se pri-

* „Oblast“ od 11. III. o. g. donosi ovaj zanimljiv članak iz pera g. Branka Buzara, kojega prenosimo da ga naša čitaonica čita.

bi ostala bez ikakove zaštite i bez sredstava za svoje održavanje. Nije bilo dakle druge nego predložiti otkup patronata i to zemljištem kao jedino rješenje.

Otkup patronata može se polučiti ili otkupom u novcu t. j. da patroni polože po stručnjacima određenu dovoljnu glavnicu, da se kamatima osigura održavanje crkve, ili u zemljištu t. j. da od svog posjeda dadu crkvi u vlasništvo zakonom određenu površinu dobrog, obradivog zemljišta, koje će svojim prihodom moći da jamči za potrebe solidnog građevnog stanja crkve.

Otkup u novcu u našem je slučaju nemoguć, a kad bi i bio moguć, nebi bio podesean u ovo naše nesigurno doba. Ima župa koja su prije svjet. rata provele otkup u novcu, ali sve su strahovito stradale. Novac otkupne glavnice, kojima je upravljala Vjerezakonska zaklada, bio je uložen u ratni zajam i propao, a crkve su ostale bez patrona i bez otkupne glavnice te su pale na teret samih župljana. Najsigurnije rješenje u našem slučaju i u sadašnje vrijeme jest jedino otkup u zemljištu. Patroni su na takav otkup pristali, isto tako crkveni odbor te jedan dio opunomoćenih zastupnika župljana, dok je drugi dio poradi neupućenosti uskratilo svoj pristanak.

Kako svakomu nije poznato, što je crkveni patronat i kako je nastao, kako o tom mnogi imaju dapače sasvim netačne pojmove, u kratko objašnjavam da su patronati prema župnim crkvama nastali na slijedeći

vi pogled opaziti. Ali bi bila svakako pogreška kad bi ovim pjesmama radi njihove, često vrlo sumnjive vrijednosti, porekli svaku važnost u izgradnji hrvatske narodne kulture. Što više, Livadićeve pjesme su eklatantan dokaz i dokument one žive vatre, „Sturm und Drang.“ periode Ilirskoga pokreta. To je sve doduše poezija muzičara, čovjeka koji je začaran glazbom gledao samo da stvori što bolji tekst za svoje note, (nema sumnje da je literatura kod toga često stradala), ali ipak je to djelo umjetnika koji je linim zapažajem našo često one nezamjetne niti, koje pjesništvo i glazbu spajaju kao zajednički izraz jedne sveopće harmonije

Ovakovu poeziju ne valja strogo suditi. Pažljivom mjerilu literarnog kritika ne može dakako izbjeći mnoga njena slabost i loša metrička, neuspjelo oponašanje pučkog tona, idejna skraćnost i t. d. ali kulturnom historiku moraju te pjesme biti drage, jer nam često onako neposredno i dirljivo prikazuju životni puls jednog veoma važnog historijskog vremena.

Franjo Ksaver Kahač u svom članku o Wiezneru („Ilirski glazbenici. Prilozi za povijest hrvatskog preporoda.“ Zagreb, 1893, str. 1) prikupio je glavne podatke o njegovom životu. Rodio se 30 srpnja 1798 u Celju. Rodbinske veze njegovog oca s porodicom Tiszpataki pribavile su mu lijep dvorac i ime-

način: Narod jednog kraja n. pr. Samobor i okolišna sela molili su od svog biskupa, da im osnuje posebnu župu. Za osnutak župe tražio je biskup kao nužni uvjet, da dotični vjernici sagrađe crkvu, župni stan, da osiguraju trajno održavanje kao što ovih građevnih objekata tako i pristojnu egzistenciju župniku. Našao se vlastelin ili trgovište ili grad ili selo koji su obećali i doista o svom trošku uz pripomoć vjernika u ručnim i voznim težacima podigli župnu crkvu i župni stan. Onaj, koji je o svom trošku dao sagrađiti crkvu i župnu kuću, postao je patron spram dotične crkve, postigao je neke časti i prava napose pravo predlagati novog župnika biskupu na imenovanje, kad se župničko mjesto uprazni. Na taj način dakle dragovoljno postali su patronati — kolatori i to ili vlastelin ili grad ili trgovište ili selo.

Kad je župa bila osnovana, trebalo je osigurati stalno i trajno održavanje crkve i župnog stana, a to se postiglo na taj način da je dužnost održavanja gruntno uknjižena na posjed patrona, te se ovaj kao što i njegovi baštinici odnosao novi vlasnik patronatskog dobra nije mogao ovih dužnosti osloboditi. Patronat koji je prvobitno postao dragovoljno, ostao je obvezatna dužnost.

U skoro vrijeme bit će sastanak svih tih interesata da se dogovore glede samog zemljišta, koje bi patroni imali da dadu u ime otkupa. Kad se provede otkup, župljani biraju posebni odbor od 12 lica, koji imade da savjestno i racionalno upravlja zemljištem do-

nje u Samoboru. Ovako se godine 1809 za francuske vlade, preselio u Samobor, gdje se uselio u simpatičnu plemićku kuriju, koju svaki zagrebački izletnik dobro poznaje (današnji kotarski sud). Stari svodovi Livadićevog dvorca i prekrasan park pun egzotičnog i mirisnog drveća još danas stoje i doimaju se svakog posjetioca onako kao što su morali djelovati i na Livadića u danima francuske vladavine onkraj Save. S jedne strane ljepota samoborskog pejzaža, za koji je nedavno V. Nator rekao, da daje impresiju pjeva zrikavaca, punog mjeseca i neprestanog šuma neke vode koja krozanj teče, a s druge strane ona čudna i neočekivana francuska epizoda u našoj politici dali su umjetničkom naziranju Livadićevom neki određeni smjer, koji ga je sve dalje vodio od ustaljenih njemačkih i latinskih forma prema pučkoj narodnoj tradiciji za koju je osjećao da zajedno s tim gorama, ljudima, životinjama i običajima sačinjava jednu nedjeljivu nam tako dragu, cjelinu. Tako je taj isti Samobor, po Maševim riječima „inteligentan kao slovenske varošice, rodoljubljiv kao Zagorje, sirodrevan kao Turropolje (Naši ljudi i krajevi) obratio i čarobnim svojim moćima zahvatio ne samo Livadića, nego kud i kamo veće od njega: Oaja, Preradovića, Vraza, Trnskog.

(Nastavak slijedi).

bivenim u ime otkupa i gruntovno prenese-
nim na ime župne crkve kao vlasnice, tako
da se od prihoda izvađaju redovito popravci
na crkvi, te da se od pretčaka stvori glavni-
ca za slučaj većih radnja.

Pripominjem, da se negda vodila parba
između trgovišta Samobor i samoborske go-
spoštije, koja je imala patronat. Trgovište
Samobor pozivajući se na povelje, koje mu
je dao kralj Bela, a među ovima i pravo, da
si mogu građani birati župnika, počelo je
iznositi zahtjev, da njemu pripada pravo pa-
tronata, a ne gospoštiji. U zapisnicima kanoni-
čke vizitacije od g. 1680, 1688. i g. 1690.
nema traga ovom sporu. Prvi puta se spo-
minje u zapisniku od god. 1745., onda u za-
pisniku od g. 1749 i od godj 1759., kad je
po svoj prilici konačno odlučeno, da patronat
pripada samoborskoj gospoštiji, koja ga je
odavna vršila i koja je o svom trošku sa-
gradila župnu crkvu kako danas postoji. —

— 6

Mrijestilište pastrva u Sa- moboru

Kad je zagrebačko ribarsko Društvo
započelo sa akcijom za gradnju velikog mri-
jestilišta pastrva u Samoboru, mislili su mno-
gi da će ta akcija ostati samo na papiru.
Međutim veoma agilni ribiči-sportaši izveli su
svoju zamisao.

Nabavljeno je zemljište na Hameru, iz-
građeni su bazeni za mrijestilište, podignuta
kuća i sva ostala postrojenja tako da mrije-
stilište već danas djeluje! Od kolike će ono
biti ekonomske i turističke važnosti za Samo-
bor i cijeli naš kraj kad postigne puni kapa-
citet, lako je razumjeti, kad se znade da će
to mrijestilište biti jedno od najmodernijih i
najvećih u državi.

Prvo mrijestjenje već je provedeno i dan-
as se u bazenima mrijestilišta odgaja preko
130.000 mladih pastrva. One će se upotrebiti
za naseljavanje naših potoka ovom plemenit-
om ribom. Uspjeh ne može izostati, jer će
pastrva samoborskog mrijestilišta biti potpuno
aklimatizirana na naše vode, i kad će biti
puštena na slobodu, ona će se u povoljnijim
uslovima i dalje razvijati.

Zagrebačko Ribarsko Društvo svojim je
radom i nastojanjima mnogo zadužilo i ribar-
stvo uopće i Samobor. Da nije ovo mrijesti-
lište sada u posljednji čas osnovano, za ne-
koliko godina pastrva u našim potocima, ne
bi bilo! I upravo zbog toga treba da se što
više pomogne nastojanja Zagrebačkog ribar-
skog društva, da mu se omogući provedba
cijelog plana.

Kolaudacija mrijestilišta izvršena je 29
pr. mj. Od BU prisutan je bio ing. Boriša,
od tehničkog odjela sreskog načelnstva Za-
greb ing. Minihrajter i ing. Zepić, od ZRD
pretsjednik Nikola Kopsa i odbornik dr. Ka-
tušić, te graditelj g. Kubiček. Komisija je pro-
našla da su svi radovi, koji su izvedeni do-
tacijom iz fonda za javne radove, izvedeni
potpuno dobro.

Rad mrijestilišta razvijat će se intenzivno
i dalje

Intenzivan rad samobor- skih planinara

Naši samoborski planinari veoma su
aktivni i njihov rad na propagandi planinar-
stva u samoborskom kraju veoma je zamašan.
Na posljednjoj glavnoj godišnjoj skupštini
HPD podružnice «Japetić» izložen je sav taj
rad pred cjelokupno članstvo i javnost. Skup-

Preuzima na izvedbu gradnje iz
oblasti visokih građevina kao i druge
građevine koje su u vezi s istima.

Preporuča se za gradnju obiteljkih vila
i ljetnikovaca, stambenih, industrijskih,
gospodarskih kao i svih ostalih zgrada.

Izrađujem nacрте i proračune
za sve gore navedene gradnje

štinu je otvorio predsjednik g. Franjo Flašar
koji u kraćem, upravo pjesničkom govoru
veliča ideju planinarsiva i poziva sve članstov
na još intenzivniji rad.

Iz izvješaja ostalih funkcionara jasno se
vidi što je sve društvo izvelo i šta se radilo
u minuloj godini. Tajnik g. Walter Flašar
iznaša iscrpno kako je provedena korisna re-
organizacija rada. Za pojedine grane planinar-
skog rada postavljeni su ovi referenti: Wal-
ter Flašar za izlete, dr. Milutin Jurčić za pro-
pagandu, Vilko Sirovica za markacije, Stjepan
Cipek za Šoičevu kuću, Vilinske jame i Li-
povec grad, Ignac Herceg za Okić grad,
Stari grad, piramidu, Ivica Sudnik za skijaški
sport i Josip Flašar za fotografije. Održano
je 12 odborskih sjednica. Broj članova pora-
sao je od prošle godine od 211 na 253 čla-
na. Primljeno je 73 dopisa, odaslano 109.
Bilo je ukupno 87 izleta sa 528 članova i to
u samoborsko gorje i ostale krajeve države.
Izvršen je velik rad na propagandi samobor-
skog gorja. Postavljene su fotografije u že-
ljeznicama.

Tajnik se naročito zahvaljuje štampi na
potpori i to: «Samoborskom listu», «Novosti-
ma» i «Jutarnjem listu». Odobrene su weekend
karte za izletnike na S. Ž. Priređeno je uspje-
lo predavanje o Hrvatskom Primorju i Plitvi-
čkim Jezerima. Šoičevu kuću posjetilo je
1594 planinara.

Kako su dobro označeni putevi jedan
od važnih faktora za razvitak planinarsiva u
jednom kraju, naši planinari su se savjesno
pobrinuli da sve važnije puteve, staze i izlet-
ničke pravce markiraju internacionalnim pla-
ninarskim znakovima. Tako su označeni ovi
putevi: Samobor — Lipovačka draga — Šoi-
čeva kuća; Samobor — Gradišće — Draga-
nja sela — Slanidol — Smerovišće; Šoičeva
kuća — Vrata — Vran dol. Ovom zadnjom
markacijom dobili su naši planinari direktni
spoj sa terenom jaskanskih planinara.

Mnogim darovateljima zahvaljuje se
glavna skupština na potpori i simpatijama,
koje su ukazali planinarskom društvu i nje-
govom radu.

Izvještaj blagajnika g. Rozenbergera ka-
že da je društvo tokom godine primilo na
raznim prihodima 31.691, a izdalo 21.114 D.
Slijedi detaljni prikaz imovnog stanja «Jape-
tića». Skijaši nisu na žalost mogli dati nika-
kav izvještaj, jer nije bilo snijega.

Revizioni odbor pregledao je knjige i
sve poslovanje društva pa predlaže glavnoj
skupštini odrešnicu za minulu godinu koju
čita g. Milutin Jurčić. Skupština daje odboru
odrešnicu i odobrava poslovanje. No kako
mandat ovog odbora traje i dalje, ne bira se
novi odbor.

Na koncu skupštine predlaže pretsjednik
Klimatskog povjerenstva g. Srećko Pandić,
načelnik, da planinari porade kako bi se su-
zbilo devastiranje i oštećivanje klupa, nasada,
putokaza i t. d. u Samoboru i samoborskom
gorju.

Vodstvo planinara na čelu sa g. Flaša-
rom, koje se toliko uspjeha djeluje ostaje i
dalje isto. Skupština zaključena pjevanjem
hrvatske himne.

Nemačke vijesti

Svečana proslava Matije Gubca, dra. Ante Starčevića i dra. Ante Radića

građanski odbor priredit će dne 25 o.
mj. u 8 sati na večer u prostorijama «Pučke
knjižnice i čitaonice» svečanu spomen-slavu
hrvatskim velikanima uz sudjelovanje hrvat.
pjev. društva «Jeke» i domaće glazbe. Upo-
zoravamo građanstvo, da na ovu svečanost
pohrli u što većem broju, i tako dade izraz
svoje zahvalnosti i priznanja onim hrvatskim
velikanima, koji su svojim radom doprinjeli
probudjenju hrvatske narodne svijesti. Putem
posebnih plakata bit će objavljen točan pro-
gram — a pristup je slobodan svakomu bez
ulaznice i posebnog poziva.

Samoborska štedionica

održat će svoju 63. godišnju glavnu
skupštinu u nedjelju dne 29 o. mj. u 4 sata
popodne u štedioničkim prostorijama.

Gg. dioničari koji žele toj skupštini pris-
ustvovati umoljavaju se da svoje dionice
izvole položiti na štedioničkoj blagajni naj-
kasnije do 19 o. mj.

† Milan pl. Klepach

Dne 6 o. mj. umro je u dubokoj sta-
rosti Milan pl. Klepach. Pokojnik je rođen
1848. Pučku školu svršio je u Samoboru, a
inžinirsku kadejsku u Kamenici. Godine 1866
sudjelovao je u prusko-austrijskom ratu, a
1878 kod okupacije Bosne i Hercegovine.
Pokojnik se isticao i kao vrlo hrvatski rodo-
ljub. Dva puta je biran kao narodni zastup-
nik u hrvatski sabor i to 1895 i 1904 i bio
je žestoki protivnik Kuenove politike u Hr-
vatskoj. Obnašao je i čast vel. župana varaž-
dinske županije. Bio je predsjednik Centrale
seljačkih zadruga u Zagrebu. Puni 62 go-
dine bio je predsjednik Samoborske štedio-
nice, a do smrti potpredsjednik Poljodjelske
banke u Zagrebu.

Posljednje godine stanovao je na svom
Imanju u Balagovim dvorima kod Samobora.
— Neka je pokojniku laka zemlja!

Pripomoćna zadruga u Samoboru

održat će dne 29 o. mj. u 2 sata po-
slje podne redovitu glavnu skupštinu u tr-
govišnoj vijećnici.

Proslava Papinog dana i dvostrukog jubileja nadbiskupa dra. Bauera

na 1 ožujka t. g. uspjele je upravo
sjajno. Dvorana «Lavica» bila je preplavljena
pa su mnogi stajali na hodniku. Sve točnu
obilnog programa bile su odlično izvedene,
naročito pak dostojanstveni metoplastički pri-
kaz «Ave Maria» od Schuberta, što su ga
izvele samoborske križarice uz vještju pratnju
g. B. Antonića na glasoviru i g. dra. Lindau-
era na guslama. Zahvalnosti i priznanja izri-
ćemo svima naspore gđi M. Jeneček, što je
tako izvrsno uvježbala taj prikaz, jednako
HPD «Jeke» i našoj glazbi na spremnom su-
djelovanju. Proslava imade još i tu važnost
što je bila dostojni javni izraz svijesne sna-
ge tradicionalnog katolicizma u Samoboru i
one lijepe jednodušnosti između građanstva i
seljaštva, koja valja što brižljivije gojiti. — 6

† Terezija Bedenko

Vrlog našeg samoborca g. Franju Bedenka posjednika i gostioničara u Zaprešiću zadesio je težak udarac smrću njegove vrijedne supruge i dobre majke Terezije.

Rastuženom suprugom i jedinici kćerki naše toplo saučestuje a pokojnici bila lahka zemlja!

† Franjo Kirin

U 76 godini života preminuo je u Zagrebu Franjo Kirin član narodnog kazališta u svom domu na Jabukovcu. Pokojni Kirin rodio je iz Samobora, kojega je od sveg srca volio. Bio je prava naša korenika, a svojim poštenjem i čestitošću stekao je brojne simpatije i zagrebačkog građanstva. Ostavlja ucviljenu udovicu, četiri sina i dvije kćeri. Lahka mu zemlja!

Duhovne konferencije

Što ih je održao preč. g. Predragović D. I. na 2., 3., 4. i 5. ov. mj. u dvorani Pučke čitaonice, bile su posjećene kao nijedne do sada. Dolazilo je dnevno preko 160 gospođa i sve su primile zajedničku sv. pričest.

Istih dana držao je preč. g. Predragović duhovne govore u 8 sati na večer u domu križarica djevojkama, kojih je dolazilo oko sto na broj. Nadamo se, da će konferencije donijeti obilan rod, koristan po pojedince i obitelji u ovo teško doba.

Postavljen je

Odlukom ministra prosvjete postavljen je za učitelja u Sulanskoj Poljani banovine Savske g. Pavao Kosić.

† Dragutin Hočevar

Dne 10 o. mj. umro je u Samoboru umirovljeni ravnatelj Petrinjske štedionice Dragutin Hočevar u 82 godini života.

Pokojnik je dulje vremena živio u Samoboru, gdje je uživao visoko poštovanje i simpatije građana.

Mnogo je godina obitavao u Petrinji gdje je vršio službu ravnatelja tamošnje štedionice. Bio je i gradski zastupnik i član mnogih hrvatskih društava. Lahka mu zemlja!

Dar Pučkoj knjižnici i čitaonici

gđa Vilma Bašić rod. Wene darovala je Pučkoj čitaonici 3 vrlo lijepe knjige. — Odbor na daru najljepše hvali.

Jedan službenički jubilej

gđica Marija Leški iz Preloga navršila je na 10 o. mj. 10 godina neprekidnog službovanja kod firme Franjo Plišar i brat Uz čestitke primila je od firme i zlatan sat na uspomenu.

† Stjepan Godek

zvaničnik u m. i posjednik u Samoboru umro je u 84 godini života. Pokojnik boravi već više godina u Samoboru životom mirna umirovljenika. Svojom ljubeznom susretljivosti stekao je općenite simpatije i poštivanje našeg građanstva. Laka mu zemlja!

Zadruga Državnih službenika u Samoboru

Održale svoju redovitu III godišnju skupštinu 15. III 1936 u prostorijama osnovne škole u Samoboru u 9 odnosno 10 sati prije podne sa običajnim dnevnim redom, pa se smoljavale zadrugari i ostali službenici, da se skupština što brojnije posjete.

Uprava šape, Rade

Povjeren je još u prosincu 1935 g. privremeno samob. zapiska preč. g. Jarju Kocijanicu, jer je spreznjena odlaskom vič. g. Rudolfa Vukoslava u Kotaru. Zapisi ured Rade uređuje u Samoboru. Služba Božja služi se u zapnoj crkvi u Radama redovito svake druge nedjelje u 10 i pol sati.

Dar školskoj knjižnici

O. Haniel Pransperger darovao je i vreću krompira, 16 litara beštaja, 2 kile masla, 5 kg. brašna, 5 kg. kafe. Na daru uprava škole najljepše zahvaljuje.

† Franjo Marvar

br. ječki pomoćnik u Zagrebu umro je u 41 godini života te je sahranjen na Mirogoju. Pokojni Marvar rođen je u Samoboru. Lahka mu zemlja!

Provala u klet bratovštine sv. Vida

Tajinstveni provalnici, koji pašuju po samoborskoj okolici, dosljedni su u svom poslu. 6 o. mj. posjetili su bratovštinu sv. Vida u njenom vinogradu. Kako nisu mogli da razvale teška vrata na klijeti ušli su unutra kroz krov. Popili su i odnijeli oko 80 litara vina i nek h 20 čaša i flaša. Podnesena je prijava žandarmeriji.

Iz trgovačkog udruženja

Prepariranje sirove kože

Na pitanje koje poslove oko prepariranja sirove kože mogu obavljati trgovci sirove kože, ministarstvo trgovine i industrije daje slijedeće objašnjenje:

Trgovac sirovom kožom dužan je u svom vlastitom interesu brinuti se da svoju robu konzervira kako bi ju sačuvala od kvarenja i raspadanja. U smislu propisa § 141 st. 1 Zakona o radnjama, vlasnik trgovačke radnje, koji nema prava na obavljanje zanatske radnje, može na robu koju prodaje preduzimati sitne izmjene da robu prilagodi po potrebama kupca.

Na osnovu tog zakonskog ovlaštenja trgovaca sirovom kožom može najprije da na koži oiseče rogove papke i slične sastavne djelove, da bi joj time dao onaj oblik u kome ona dolazi u promet. Za konzerviranje kože može sam vršiti soljenje i sušenje sirove kože i skidati meso i ostalo suvišno tkivo, ukoliko to može učiniti prostom rukom što sve obuhvaća običan postupak za konzerviranje iste, a koji ni malo ne menja vanjski izgled sirove kože.

Svaki dalji postupak oko prepariranja sirove kože, kao na pr. skidanje dlake, odstranjivanje mesa i ostalog suvišnog tkiva sa sirove kože, ukoliko je zato potreban nož ili bilo koje drugo mehaničko pomoćno sredstvo, mijenja njen vanjski izgled, tako da ona prestaje biti ono što se u trgovačkom prometu razumjeva pod sirovinom kožom. Za takav posao potrebna je stanovita vještina, koju može da ima samo onaj, koji se tim poslom

bavi kao stalnim i samostalnim zanimanjem i koji kao jedan posao proizvodne prirode može spadati u objim rada jedne trgovačke radnje.

Osim toga i interes narodnog gospodarstva traži da se sirovine, koje se proizvode u sklopu tog narodnog gospodarstva prerađuju sa čim većom mogućom vještinom, kako bi donesle čim veću moguću korist. Jamstvo pak zato mogu pružiti samo oni, koji za to imaju potrebnu stručnu spremu.

•Samoborski List• izlazi svakog 1 i 15 u mjesecu. — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25 D. Inozemstvo 50 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prama cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju. Tisak Samoborske tiskare Slavko Šek.

Novogradnja

vrlo solidno građena sa potpunim komforom (elektrika, vodovod, kanalizacija) sa prostranim dvorištem kao i malim gospodarskim zgradama, te velikom baštom u centru mjesta prodaje se uz četvrtinu cijene od njezine stvarne vrijednosti. Upitati u upravi lista.

Prodajem kuću

u Starogradskoj ulici broj 17. jednokatnica sa dva lijepa stana sa svim komforom i nusprostorijama te vrlo rentabilna. Upitati kod g. Famike udov. Rozman (mlin) Samobor

Stan

vrlo lijepi, od 3 parketirane sobe, kuhinje, kupaoce i nusprostorija iznajmljuje se od 1 travnja. — Upitati Viktor Pirnat, Zagrebačka ulica.

Radenska mineralna voda
je najbolja i najzdravija!

Napravite „gemišt“ s Radenskom ili sa kojom drugom, pa ćete vidjeti što znači prvorazredna mineralna voda

Što je dobro to skupo nije
RADENSKA vrijedi za druge dvije!

Glavno zastapstvo za Zagreb i okolicu
i HRV TVORNICA SODA VODA d. d.
Zagreb, Ljubljanska ul. telefon 36-31

Obavjest

Javljam sl. općinstvu Trgovišta Samobora kao i okolici da sam preselio svoju

BRAVARSKU RADIONU

iz Jastrebarskoga u rodnu kuću Starogradska ulica 47. pa se preporučam sl. građanstvu za sve radnje zasjecajuće u ovu struku.

S veštovanjem
VILIM KUFRIĆ
bravar

Samoborska pripomoćna zadruga

P O Z I V

članovi Samoborske pripomoćne zadruge pozivaju se ovime na

redovitu glavnu godišnju skupštinu

koja će se održati u nedjelju dne 29 ožujka 1936 u 2 sata poslije podne u trgovišnoj vijećnici u Samoboru

Ako se na ovu skupštinu ne bi odazvalo dovoljan broj članova, održat će se ista po § 26. zad. prav. na istom mjestu za jedan sat kasnije bez obzira na broj pridošlih članova.

Dnevni red:

1. Pozdrav predsjednika.
2. Izvještaj ravnatelja o poslovanju zadruge
3. Izvještaj nadzornog odbora.
4. Odobrenje računa razmjere za god. 1935 i podijeljenje odriješnice ravnateljstvu i nadzor. odboru.
5. Izbor dvaju članova za ovjerovljenje zapisnika glavne skupštine.
6. Izbor petorice članova ravnateljstva.
7. Izbor trojice članova nadzornog odbora.
8. Ini možebitni prijedlozi.

U Samoboru, dne 1 ožujka 1936.

Predsjednik:
Slavko Šek v. r.

Račun razmjere

Duguje		za 1935 godinu		Potražuje	
	Din	p		Din	p
Gotovina u blagajni	453.010	10	Tjedni uložci	3.686.402	—
Potraživanja od novč. zavoda	6.279	35	Pričuvna zaklada	25.000	—
„ od zadrugara za zajmove	3.291.373	—	Prelazne pasivne stavke	118.278	—
Namještaj D 15000 —			Čisti višak	51.760	45
10% otpis od istoga „ 1500 —	13.500	—			
Prelazne aktivne stavke	118.278	—			
	3.882.440	45		3.882.440	45

Račun dobitka i gubitka

Rashodi		za 1935 godinu		Prihodi	
	Din	p		Din	p
Upravni troškovi D 67.719·25			Kamati od zajmova	298.851	87
Razni troškovi „ 13.763·35	81.482	60	Unišna zakasnina	14.037	—
Rentovni porez	5.650	92	Unišne providbe	6.841	60
Dugovani kamati zadrugarima	188.364	—	Uplisnine	9.227	50
Otpisi	1.500	—			
Čisti višak	51.760	45			
	328.757	97		328.757	97

U SAMOBORU, dne 31 prosinca 1935.

Ravnatelj:
B. Mihelić v. r.

Sa glavnim i pomoćnim knjigama savnio i u redu pronašao:

Guido Špigelski v. r.

Predsjednik:
Slavko Šek v. r.

NADZORNI ODBOR:

Stjepan Šolc v. r.

Knjigovoda:
Stjepan Salance v. r.

Milan Norčić v. r.